

[Udenrigsministeren.]

ved at man fra de seks' side, især fra fransk side, ønsker toldharmonisering, hvilket bl. a. England hidtil har sat sig imod. Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at dette er et af de områder, hvor kompromis må søges, hvis en europæisk løsning skal findes.

Jeg omtalte senere i min tale i Strasbourg et andet punkt, hvor jeg tror kompromismuligheder må søges, et punkt, der har berøring med det, jeg før nævnte vedrørende USA's fremtidige deltagelse i disse forhandlinger. Det er klart, at USA vil stræbe henimod løsninger på verdensomspændende basis, hvilket er uhyre tiltalende, men dette vil sikkert gå forholdsvis langsomt, og fra en lang række europæiske landes side vil vi ønske løsninger på europæisk basis.

Her mener jeg at man ikke skal stille problemet op som et klart valg, som et klart alternativ. Jeg tror, at de kommende forhandlinger vil vise, at man må finde løsninger, der er nyttige og frugtbare vekselvirkninger mellem foranstaltninger truffet på regional, på europæisk basis og foranstaltninger truffet på verdensomspændende basis; også her må man søge en vej til kompromis.

Jeg forstår, at det var ikke disse linjer, det ærede medlem hr. Per Federspiel var særlig interesseret i. Det, han var interesseret i at høre, var, om jeg også kunne tænke mig den mulighed, at Danmark, medens vi stadig er medlem af de syv, samtidig kunne søge en associeringsaftale opnået med de seks. Jeg tror ikke, at det tidspunkt er inde, hvor det er gavnligt, at vi optager en drøftelse af sådanne muligheder.

Endelig stillede det ærede medlem hr. Per Federspiel mig det spørgsmål, om der fra GATT's side foreligger nogen reaktion over for de syv landes konvention. Her vil jeg svare, at det gør der ikke. Konventionen har endnu ikke været drøftet i GATT. Drøftelser i GATT vil først blive taget op i løbet af nogle måneder. Jeg tror, det skal ske i maj, og før kan vi altså ikke vente at have nogen reaktion.

Den radikale ordfører, det ærede medlem hr. Aage Fogh, stillede mig et enkelt spørgsmål, som jeg må svare på. Han spurgte, om det er rigtigt, at de tosidede aftaler,

altså vore landbrugsaftaler med England, Sverige, Schweiz o. s. v., gælder lige så længe som selve konventionen. Det er i princippet rigtigt.

Det ærede medlem spørger videre, om det dog ikke er således, at to parter selv kan enes om at ændre disse aftaler. Det vil jeg også i princippet svare ja til; sådan må det være, idet jeg dog vil gøre opmærksom på, at nogle af de fordele, Danmark har opnået ved sin tosidede aftale med England, f. eks. ophævelsen af bacontolden, automatisk vil blive udstrakt til alle medlemmer af de syv, og jeg vil derfor tvivle på, at bacontolden ville kunne indføres igen blot ved en aftale mellem Danmark og England, uden at de øvrige 5 medlemmer af de syv var enige heri. Med disse tilføjelser må jeg sige at den fremstilling, den ærede radikale ordfører gav af denne sag, var helt korrekt.

Jeg skal henvende nogle få afsluttende bemærkninger til den ærede konservative ordfører. I sit smukt ciselerede sprog fremhævede det ærede medlem hr. Poul Møller, hvorledes det var håbet om den brede fælleseuropæiske løsning, der havde tryllebundet flertallet. Det ærede medlem så med interesse på denne udvikling, men var lidt tvivlende over for, om vi siden vor principbeslutning om tiltrædelse af de syv i juli overhovedet var kommet videre på dette punkt. Her skal jeg ganske henvise til, hvad jeg har udtalt over for det ærede medlem hr. Per Federspiel, og jeg må altså mene, at det er et fremskridt, som det er væsentligt at notere, at gennem det amerikanske initiativ er de to parter, de seks og de syv, bragt på talefod.

Det ærede medlem hr. Poul Møller ønskede at stille spørgsmål til mig og ville gerne, om jeg kunne give sådanne oplysninger, enten her i tinget eller i udvalget, om et fremtidigt aktivt handlingsprogram vedrørende de fortsatte forhandlinger mellem de seks og de syv, at det kunne give en vis fornemmelse af, hvorledes udsigterne lå på dette område.

Det ærede medlem hr. Poul Møller er meget flink til at stille mig opgaver. Sidst vi drøftede markedsproblemer her i folketinget, kort før konventionen mellem de syv blev gjort færdig i Stockholm, stillede det ærede medlem mig den opgave, at vi